

בְּכֹחַ וּבְגִבּוֹרָה

יש לי פועלים זרים, אצטרף לשלם להם המון פצוים והם ילכו עם כל הידע שרכשו אצלי לעבד אצל המתחרים.

אני מאד מעריך את כבוד הרב. אבל שמטה, זה מטאוו בלתי אפשרי בשבילי.

הייתי רוצה לשוחח אתך על כך בשוב הדעת, אדון יפרח.

בבקשה, כבוד הרב מזמן לביתי.

אני יבל לשבות, כבוד הרב? איך?

וגם חתמתי חוזה עם חברה מחוץ לארץ המשוקת מזון, שאספק לה ירקות מיוחדים במשך חמש שנים!

המכשור החדש שרכשתי, טרקטורים ומטפפות ממשבות יחלדו ללא נמוש!

שמעו חברים! נסים לא מתיחס אלינו ברצינות. הוא חושב שאם יעלה את שוכרנו לארבעים שקל לשעה, נמשיך לעבד אצלו.

הו, הנה מוחמד מאיע. בואו נשמע מה בפיו.

בואו חברים, נצא החוזה לאויר הצח לאכל את ארוחת הערב שלנו. כאן בפחסן מחניק ומשעמם.

פרק ד'

תקציר - דוני קארל ורזיפ, הפועלים התאילנדים בשדהו של נסים יפרח מבקשים העלאה במשפחת הרב מנדל מאיע לבקור בשדה עם נתן יפרח, בנו של נסים.

המשך יבוא בעיה